

27 A:3

En kommuns yrkande om va-avgift för obebyggd fastighet har lämnats utan bifall eftersom va-taxan inte innehöll någon uttrycklig bestämmelse om avgift för sådan fastighet.

I.-L.J.:s fastighet ligger inom verksamhetsområdet för Ockelbo kommuns allmänna va-anläggning. För fastigheten, som är obebyggd, har inte beviljats något bygglov. Under år 1992 byggde kommunen ut allmänna va-ledningar till Gammelfäbodarnas tomtområde, där fastigheten är belägen. Samma år debiterades I.-L.J. anläggningsavgift för avlopp.

Kommunen yrkade förpliktande för I.-L.J. att utge anläggningsavgiften. Som grund för yrkandet åberopade kommunen att förbindelsepunkt för fastighetens avloppsanslutning upprättats och att fastighetsägaren underrättats om detta.

Kommunen anförde: Efter åläggande från länsstyrelsen har kommunen låtit bygga ut en allmän avloppsanläggning inom Gammelfäbodarnas tomtområde. Avgiftsskyldighet inträdde när förbindelsepunkt upprättats. Kommunen har med hänsyn dels till 9 § va-lagen, där det stadgas att obebyggd fastighet skall behandlas som bebyggd fastighet och att anslutningsavgift skall erläggas när förbindelsepunkt har upprättats, dels till att det i kommunens va-taxa och Allmänna bestämmelser för brukande av Ockelbo kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning (ABVA) inte görs någon skillnad mellan obebyggd och bebyggd fastighet, funnit att det inte finns några skäl att hantera de obebyggda tomterna på annat sätt än de bebyggda. Kommunen har därför bestämt att det är möjligt att debitera anslutningsavgift även i detta fall. Något bygglov har aldrig beviljats för fastigheten.

I.-L.J. bestred yrkandet.

Va-nämnden yttrade:

Avgiftsskyldighet enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen) kan också gälla för obebyggd fastighet, såvida den är avsedd för bebyggande enligt en detaljplan. Avgift skall enligt 27 § va-lagen utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i 24–26 §§ samma lag. Det innebär att ett avgiftsuttag måste ha stöd såväl i va-lagen som i en sådan av huvudmannen utfärdad taxa. Kravet på taxemässigt stöd innefattar bl.a. att brukarna i princip skall kunna i förväg beräkna storleken av ifrågakommande avgifter enligt rimligt tydliga avgiftsnormer.

I förevarande fall delar kommunens va-taxa in abonnentfastigheterna i kategorierna bostadsfastighet och annan fastighet. Bostadsfastighet är enligt 3 § andra stycket fastighet som uteslutande eller huvudsakligen är bebyggd eller enligt beviljat byggnadslov avses att bebyggas för bostadsändamål. Med bostadsfastighet jämställs sedan i tredje stycket samma paragraf fastighet som uteslutande eller huvudsakligen är bebyggd eller enligt beviljat byggnadslov avses att bebyggas för bl.a. kontorsändamål. Slutligen definieras i fjärde stycket annan fastighet som fastighet som uteslutande eller huvudsakligen är bebyggd eller enligt beviljat byggnadslov avses att bebyggas för annat ändamål än bostadsändamål och som inte är att jämställa med bostadsfastighet (t.ex. industrifastighet). I taxans 5 § 1 mom. föreskrivs att för bostadsfastighet och därmed jämställd fastighet skall vid avgiftsskyldighet anläggningsavgift erläggas med vissa närmare angivna belopp.

Det är i målet ostridigt att något bygglov inte har beviljats för I.-L.J.:s fastighet. Den tillämpliga taxan innehåller ingen uttrycklig bestämmelse om anläggningsavgift för obebyggd fastighet utan bygglov. Eftersom avgiftsuttaget i detta fall följaktligen saknar erforderligt taxestöd, kan kommunens talan inte vinna bifall.

Va-nämnden lämnade kommunens talan utan bifall.

Beslut: 1996-03-05, BVa 15

Mål nr: Va 22/95